

4 October 1830, werd bij besluit van het "Gouvernement Provisoire" (opgericht 26-28 September 1830) de onafhankelijkheid van België geproclameerd. Nog in de loop van dezelfde maand werd er een gouverneur voor de provincie Limburg "Baron van Loe", en districtscommissarissen voor de districten Maastricht en Roermond benoemd.

Op 11 November 1830, constitueert zich het Nationaal Congres en verving het "Gouvernement Provisoire".

Het laatste werd echter nog op dezelfde dag hersteld en met de uitvoerende macht bekleed.

Op 24 Februari werd op voorstel van het Provisioneel Gouvernement baron de Surlot de Chocier tot Regent benoemd: Het Provisioneel gouvernement nam daardoor een einde.

Bij besluit van het Nationaal Congres van 4 Juni 1831 werd de prins van Saksen-Coburg tot Koning der Belgen uitgeroepen.

Limburg behoorde voorlopig de facto onder het Koninkrijk België.

Onder Nederlands gezag 1839-heden België-Nederland afgescheiden.

Op 9 April 1839 kwamen de Londense tractaten tot stand. Ten gevolge hiervan werd er een einde gemaakt aan de vereniging van Nederlands-Limburg met België. (43).

Art. 1 bepaalde: "Dat het Belgische grondgebied zal samengesteld zijn uit de provinciën enz., zodanig als dezelve behoord hebben tot het in 1815 gevestigde Koninkrijk der Nederlanden met uitzondering van de districten der provincie Limburg, aangewezen in art. IV. 11"